

τοῦ ἁγίου Νικολάου τὸν ναὸν ὅπου ὁ νέος δόγης καθη-
γιαζέτο παρὰ τῆς θρησκείας καὶ ἐνεδύετο μεγαλοπρε-
πεστάτην στολὴν, οὗτος δὲ ἐλάμβανε τίτλον *Καστάλ-
λου*, ἡ ἀρχηγὸς τῶν *Νικολότων*, καὶ ἐντολὴν νὰ φυ-
λάττῃ τὴν χρυσοῦφαντον σημαίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Οἱ *Νικολότοι* ἐπαίρόμενοι τότε ἐπὶ ἐπιτυχίᾳ, πε-
ριεργάζοντο τοὺς *Καστελλάνους* λέγοντες τὰ ἀκόλου-
θα ἐπαναλαμβάνόμενα καὶ μέχρι τῆς σήμερον· «*Ti, ti
voghi il dose, e mi voggo col dose.*» Σὺ κωπηλα-
τεῖς διὰ τὸν δόγην, ἐγὼ ἔμωζ κωπηλατῶ μὲ τὸν δόγην.

Λιωνία ἦτον ἡ μεταξὺ αὐτῶν πάλη· καθ' ὅλας τὰς
δημοσίας τελετάς, ἑκάστη μερίς φέρουσα ἴδια χρώ-
ματα, ἡ μὲν τῶν *Καστελλάνων* ζώνην καὶ πῖλον ἐ-
ρυθρὰ, ἡ δὲ τῶν *Νικολότων* μαῦρα ἢ κυανὰ, ἡγωνίζετο
νὰ θριαμβεύσῃ εἴτε εἰς τοὺς διὰ λέμβων εἴτε εἰς τοὺς

διὰ ῥάβδης, εὐχειρίας καὶ ἰσοσταθμίας ἀγῶνας. Ποτὲ
μὲν ἐπρόκειτο νὰ κατατομηθῇ διὰ μιᾶς ταῦρος, ποτὲ
δὲ νὰ κατασκευάσωσι πυραμίδα ἐξ ἀνθρώπων ἢ ἄλλην
τινὰ τοιαύτην περιέργον εἰκοδομήν. Δέκα ἢ δώδεκα
ἄνδρες ἐσχημάτιζον διὰ τῶν βραχιόνων αὐτῶν σπιν-
θωμάς ἐφ' οὓς ἴσταντο ὀρθοὶ ὀκτὼ ἄλλοι φέροντες τέσ-
σaras, οὗτοι δὲ δύο, καὶ οἱ δύο ἓνα, ἡ δὲ κορυφή
ἐστέρφετο ὑπὸ μικροῦ παιδίου. Οἱ ἐπιτηδειότεροι κα-
τῶρθουν πολλάκις πυραμίδα ἐξ ὀκτὼ ὀροφῶν τοιοῦ-
των! Ἄλλοτε οἱ γυμναστικοὶ αὗτοι ἀγῶνες ἐγίνοντο
ἐπὶ λέμβων ἐνῶ διέσχιζον τὰς διώρυγας. Ὑπὲρχον
δὲ καὶ σχοινοβάται οἵτινες ἀνασυρόμενοι διὰ σχοι-
νίων κατεβαινον οἰονεὶ πτερυγοφόροι ἀπὸ τῆς κο-
ρυφῆς τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ ἁγίου Μάρκου μέχρι
τοῦ ἐξώστου τοῦ παλατίου εἰς ὃν ἐκάθητο ὁ δόγης.

Ἡ μεγάλη διώρυξ

Μετά τινας προσρήσεις ἐκκλησιαστικὸν ἐχούσας χα-
ρακτήρα, προσέφερον πρὸς αὐτὸν δέσμην ἀνθέων ῥι-
φθεῖσαν δὴθεν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ διεσκόρπιζον ἐν τῷ
μέσῳ τοῦ πλήθους μέγαν ἀριθμὸν ποιημάτων.

Ἐτελεῖτο δὲ καὶ ἄλλος ἀγὼν περιεργότατος, ὁ
τῆς πυγμαχίας, καθ' ὃν ἡ πρὸς ἀλλήλας ἐχθρὰ τῶν
δύο μερίδων ἀνεκτύσσετο φοβερά. Μετέβαινον εἰς γέ-
φυραν ἀτείγιστον καὶ, συνθήματος δοθέντος, ὥρμου-
ν ἑκατέρωθεν διὰ νὰ διαβῶσι προσπαθοῦντες διὰ γρον-
θοκοπημάτων ὅχι εὐκαταφρονήτων νὰ ῥίψωσιν οἱ μὲν
τοὺς ἄλλους εἰς τὴν διώρυγα, καὶ οὕτω καὶ κυανοὶ
καὶ ἐρυθροὶ κατέπιπτον ὡς χεῖμαρρος ὀρμητικὸς εἰς
τὴν θάλασσαν. Σώζεται ἐτι γέφυρα εἰς τὸν ἅγιον
Βαρνάβαν τῆς Βενετίας, καλουμένη *Ponte de' ru-
ghi*, γέφυρα πυγμαχίας.

Ἡ κυβέρνησις, διὰ νὰ διατηρῇ ἀκμαίαν τὴν φysi-

κὴν καὶ ἥθικὴν ἐνέργειαν τῶν κατωτέρων κλάσεων,
καὶ ν' ἀντιτάττῃ αὐτὰς εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν πατρι-
κίων, ἐξῆπτε μᾶλλον τὸ πνεῦμα τῶν ζηλοτόπιον τού-
των ἀλληλομαχιῶν. Ἐντεῦθεν ἡ μεγίστη ἀμιλλα, καὶ
ἀνδρεία, καὶ ἐπιτηδειότης, δι' ὧν διεκρίθησαν αἰείποτε
οἱ Βενετοὶ κατὰ τὰς ναυμαχίας, καὶ κατεστάθησαν
οἱ ἐμπειρότεροι ναῦται τῆς Εὐρώπης.

Ὅλους τούτους τοὺς ἀγῶνας, καθὼς καὶ πολλὰς
ἄλλας συνθησίας, ἐδανείσθησαν ἀπὸ τοῦς Ἀραβας καὶ
ἄλλους τόπους τῆς Ἀνατολῆς, μεθ' ὧν εἶχον μεγάλας
σχέσεις ἐμπορικὰς. Εἰς πόλεις διακρεπούσας τότε ἐπὶ
πολιτισμῷ, ὡς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὸ Καῖρον, τὴν
Βαγδάτην καὶ τὴν Δαμασκὸν, ὀφείλουσι καὶ ἀρχιτεκτο-
νικὴν, καὶ ἐνδυμασίας, καὶ ἐθίμα καὶ ἥθη πολλάκις, καὶ
ἰδοὺ διὰ τί ἡ Βενετία καὶ σήμερον ἀκόμη ἔχει μεταξὺ
τῆς λοιπῆς Εὐρώπης χαρακτῆρα μᾶλλον ἀνατολικόν.